

אורמיל

נציגת תורה אירופית

הלוואות

מבצע החדש
1,000 ש"ח ללא ערבים
2,000 ש"ח עם ערב אחד
20,000 ש"ח ל-36 תשלומים

לרכישת רכב

עד 100% מימון עד 42 תשלומים

ת"א: 03'285244/5
03'333518
03'332752
ראש"ל: 03'9662671
פ"ת: 03'906511
נתניה: 053'615863
053'615870
חיפה: 04'640768
כרמיאל: 04'985080
אשדוד: 08'534571
08'561717
באר שבע: 057'74243
אילת: 059'71743

תן טרמפ לחייל

אל תאמין לאוזניך!

- אנו מספקים:
- * ציוד להקלטת שיחות בטלפון
- * מכשירים למניעת ציחות בטלפון
- * שירות לגילוי האזנת סתר
- * מזכירות אוטומטיות

רדיו דוקטור בע"מ
ת"א, שלום עליכם 18, טל' 286444

הייתי עבריין משתקם?

עוד ניסיון לשכור דירה שנכשל כבר בשחת'טלפון ראשונה.

השורשים היהודיים

כ"ל הכבוד שהיית ישר איתו, וספרת לי את הכל. אני יכולה להבין אותך, מפני שגם לי יש אחות שסטתה מדרך הישר בעבר, וכעת הכל בסדר איתה. תסלח לי, אבל לגבי שיר דוך יהיה לי קשה מאוד למצוא אותך מישור. אני לא מאמינה שבמצב הזה תהיה בחורה שתהיה מוכנה להסכים וליצור איתך קשר. אין לך מה לחפש אצלנו. אולי בעתיד, כשתרגיש משוקם יותר, תנסה לפנות אלינו. אני רק יכולה לייצג לך באופן אישי שתחזק את השורשים היהודיים שלך, תפנה לישיבה, ואולי כך תמצא את דרך הישר."

התשובה השלילית של מול השדכנית וסירובה לשרך לי נערה כלכבי נגרמה בעיקבות דבריי, שנאמרו לקראת סוף השיחה. אני רוצה להיות גלוי איתך, כי את עושה עלי רושם טוב מאוד, וגם מפני שזה לא צחוק, כי מדובר בכתיוזג לכל החיים. אני לא רוצה לגרום צער לאף אחת כאשר היא תגלה את מאוחר מדי, ובכן, רגע של הפסקה ובגימגום קל, העניין הוא כזה, שישבתי שנתיים בבית סוהר, והשתחררתי באחרונה. כיום, כמובן, אין לי כל קשר עם זה. אני עובד, מתפרנס בכבוד, יש לי חברים טובים, וכל מה שקרה נחמק מבחינתי."

מול, שהיא גם אם לשיחה ילדים, עוסקת בשירוק, לרבריה, כמיצווה, ולשם שמיים. אחרי שרלטה ממני את כל הפרטים שהיית מעוניינת בהם, היא אמרה לי, "אני רוצה שתתקשר אלי באמצע השבוע. אני מקווה שאספיק לעבור על כל הכרסות שלי, וכמעט בטוחה שאמצא מישהי בשבילך."

כסיום השיחה, בעיקבות התגלותי כעברייולשעבר, היא ביטלה כל אפשרות להשתדך לבחורה באמצעות הדייג'ר של.

אפשר גם אחרת

האם אפשר גם אחרת? האם אפשר לקבל את העברייול המשיק תקם בצורה שונה, בצורה אחרת, בצורה תומכת? למרות הסירובים והדחיות המרירות, זכיתי גם ביחס אחר. בכניסה לבניין מחלכות טרה, באזור התעשייה תל-אביב-יפו, ניצבים שני מיגדלים גבוהים ורחבים, העשויים מבטון אפור. לרגלי מיגדליהם ענק אלה שוכן, בצריף במין קרוואן, משרד כוהאד"ם ייצור של טרה.

שם פגשתי במר אידלסון, שהחליף זמנית את מנהל-כוח-האדם ייצור, שהוא גם חבר בהנהלת-היפועל. הוא הציע לי עבודה במסגרת הייצור. הוא שאל אותי כמה שאלות, והשבתי לשביעות רצוני. למשל: שרות סדר מלא בצעה"ל, 12 שנות לימוד, מקום מגורים בגבעתיים. אחרי שקיבלתי לעבודה נראתה למר אידלסון אקטואלית, גיליתי לו סוד: "אני רוצה להיות ישר איתך, כפי שאתה עימי. אני יושבת בבית-סוהר."

שתקתי לרגע, כשעיניי מתרצצות בחוסר-מנוחה, אך לבסוף הסתכלתי הישר אל תוך עיניו, כמצפה לשמוע תשובה ממנו. מר אידלסון, אדם קשיש, גבוה, שיער-שיבה, ממשוק, דיבר בטון רגוע, ואמר לי, להפתעתי: "אז מה? זה בכלל לא משנה לי. אתה עובד טוב ולשביעות-רצוני, אז אתה מושך לך בוד גם אם ישבת על איזה עבירה שתהיה. אני מקבל אותך כפי שאתה, ולא אפלה אותך לעומת עובדים אחרים."

וכאשר הוא טופח על שיקמי, הוסיף: "עברו אצלנו אסירים רבים מתל-מונד, והסדרתנו די יפה. אחרים מהם חזרו אלינו אחרי שהשתחררו מבית-הסוהר. לי אין שום בעייה עם זה."

זה היה ביום שני, לפני שבועיים. התקיימה ההתמודדות בין גידעון פת לבין שימחה דיניץ על תפקיד יושב-ראש ההנהלה הצינונית. בצהריים קיבלתי שיחת-טלפון דחופה ממישרדי בכנסת. לא ידעתי, אבל היכיתי. היכיתי. היתה לי אינטואיציה פנימית שמדובר בזה. קשה להסביר זאת במילים. פשוט היתה לי מין תחושה.

הסתבר לי שהיועץ המישפטי לממ"ש שלה מחפש אותי. אם כי בתור יושב-ראש ועדת-הכנסת זה יכול היה להיות גם בהקשר אחר, היה לי ברור שזה בהקשר לזה.

נסעתי עם חבר לכנסת, דרך שני שכה אולי שתי רקות — הדרך הארוכה ביותר בחיי. היא נמשכה ונמשכה... האמת היא שהייתי משוכנע באופי ההחלטה, אבל תמיד קיימים שדים קטנים.

השיחה עם היועץ המישפטי היתה נעימה מאוד. אין לי מושג אם כך מודיעים בדרך-כלל על סיום חקירה. אין לי ניסיון בזה. **הישתיקה:** לא ציפיתי להתקפה כזאת בעיקבות ההחלטה, למיתקפה הגדולה על יוסף חריש.

קיבלתי החלטה שלא להגיב עד עכשיו, למרות שנאמרו דברים שלא היה להם שום בסיס במציאות. למה שתקתי עד עכשיו? אני רק יכול לאמר שעברה עלי תקופה קשה ביותר, שהתמשכה יותר משנתיים. במ"שך התקופה הארוכה הזאת הבלגתי. מפתחים כוחרצון אדיר. במיוחד היה לי נורא קשה להבליג על עובדות

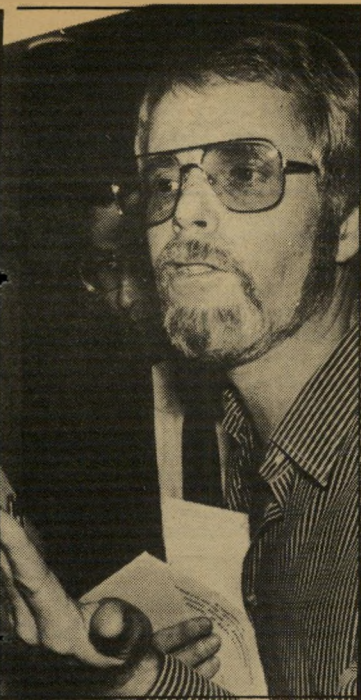
טרנינג וכיכבים

ביום הראשון בבוקר, משהגעתי לידריתו של מיכה רייסר ברא"ש, שוין-לציון, הוא שוחח בטלפון עם רובנו. רייסר - בטרניינג כחול וכפ"כ כפ"ס - השביע אותי שלא לפר"ס פרטים על מצב בריאותו ב"שנתיים האחרונות, מאז התחיל לה פרשת-אלבני: "זה אכל לי שנתיים מהחיים!" ניתן לפרסם שחל שיפור מידי בלחץ-הדם שלו, מאז שהודיע היועץ המשפטי לממשלה, יוסף חריש, שאין להעמידו לדין.

רייסר, למוד התקפות ופג"ע עות בשנתיים האחרונות, חשש לפתוח את סגור-פיו. מה זה חששו רעד מפחד.

במהלך הפרשה שפך את ליבו רק פעם אחת, במדור זה (העיר לס"ה' 87.7.87). אז מירט על הרקע האנשי שלו וסיפר מה עזר בו עליו נרשית בעת הפרשה. אחר-כך נאלם דום. עכשיו מת"פרסם המשך המונולוג ההוא.

ציפיתי למצוא אדם מאושר, שיכיר-ויצחון. אולם המיתקפה התיקשורתית על החלטת חריש, והתגובות על דבריו של גידעון גדות בתיקשורת, הרתיעו את רייסר. בדירת-הרווקים שלו ברא"ש שוין-לציון מצאתי אדם ששבב הלוך ושוב בחדר-האורחים, מ"תוח וקופנני. רייסר מתנהג כמו שאינו מעכל עדיין את העובדה שהכל הסתיים, שהכל מאחורינו. הוא עדיין מוחד מלעשות טעור יות, אינו זו בלי עצת פרקליטו. לגבינו המערכה לא תמה. ב"בוא היום, הבטיח לי, הוא ירחיב את היריעה, יפרט. לא כרגע. כרגע הוא רץ לחגיגה צנועה בביתו של עורך-הדן אמנון גולדנברג, חגיגה פחות צנועה בנתניה לרגל מלאת יובל שנים לדוד לוי, מנהיגו. יש בחירות באופק, יש אלוהים.

חי"ב רייסר

היו לי היהודי פרישה מהכנסתו יסוד שנאמרו ושנכתבו, ושהן נכונות כמו העובדה שמיכה רייסר הוא שחור, ולא ג'ינג'י. רק מי שעבר תהליך כל-כך שוחק מבחינה גופנית ופסיכית, יכול להבין שתיקה שכזאת. אבל שלא יפרישו את איתהגונה כהסכמה לכל ה"מיתקפה".

רגעים קשים: בתגובה הקצרה שפירסמתי אחרי הודעת חריש, הודיתי למישפחתי, ל"פרקליטי, לחבריי.

לכאורה, זה נשמע מנומס, כמו ש"פותרים נאום ממליאת-הכנסת במילים: "אדוני היושב-ראש, כנסת נכבדה..." זה לא כך. לולא התמיכה המוצקה שקיבלתי, אין לי מושג כיצד הייתי עובר את זה.

כבר קראנו על אנשים שעברו תהי"כים דומים. קראנו איך הם נשכרו. רגעיימסבר? היו לי רגעים קשים נורא. ישבתי ועזת ושאלתי את עצמי שאלות כמו: מדוע אנשים כותבים כל מיני דברים? רק כדי למלא טורים בע"תון הרגשתי וזוועה.

בכל אופן, אני חבר-כנסת המייצג תנועה שבהרה בי. התפוקה שלי בע"בודה ירדה ל-50%, לעומת הממוצע שלי, וזאת היתה תקופה שבה התקיימה ועידת-תרות ואירעו אירועים סוערים. גם השתיהק שגורתי על עצמי הפ"ריעה לי. הרי פרלמנט גזור מהפועל "לדבר" (בצרפתית) ואילו, חבר ברלמנט, ואף כיושב-ראש ועדת-הכנסת, הייתי צריך לשתוק על שורה ארוכה של נושאים חשובים. למשל:

● שכר-השוטרים — אני חושב ששכר-השוטרים במדינה נמוך בצורה מסוכנת. כשהתחילו ששתי-השוטרים להתארגן, הייתי פעיל מאוד, ונתרמתי לעזרתו. מובן מאליו שזנחתי טוטאלית את הנושא הזה כשהתחילו החקירות, כדי שלא יאמרו שאני מתחנף, חלילה, לשוטרים.

● משרד-המישפטים — בכל נושא שהיה קשור בדרך זו או אחרת במשרד-המישפטים נגעתי מלהגות למשל, חוק-החנינה. גם עכשיו אני חושש מלאמור איך הייתי מצביע לולא הייתי נמנע. הרי אני מכיר כבר את הספקולציות הנבזיות שהיו עושים בתיקשורת, אילו הייתי מצביע בעד. היו כותבים: "גו בטח, הוא רוצה להציל את עורו..." פחתי אפילו לבלוט בכך שאהיה היחיד שנמנע. לבסוף, באורה מיקר, ולמולי, החליט גם רוני מילוא להימנע, וכך ניצלתי. לא בלסתי. איזה אנסורוד! כל פוליטיקאי מנסה לבלוט כמה שיותר, ואילו אני מוריד ומוריד פרופיל במשך ששנתיים: היו לי רגעים שבהם שאלתי את עצמי: "למה, למה כל הסיפור הזה?" אם קורה אסון במישפחה, אוקיי, זה — אלהה, כמו שאומרים. פרט למוות — אתה נולד עם זה ויודע שזה סופו של תהליך — כל מה שאתה מבשל זה מה שאתה אוכל. בחרת בכתיוזג רעה? זאת אשמתך.

אבל במיקרה הזה שלי, אני פשוט לא מבין איך זה נפל עלי. דיברתי עלי-